

la galeria | JOAN FERRERÓS

«Climent», bones notícies

L' escriptor Fages de Climent és conegut sobretot com a poeta, autor de versos nobilíssims que es poden llegir sense cap especial dificultat. És a dir, la lírica del senyor Fages queda perfectament a l'abast del lector mínimament cultivat i sensible; no cal ser cap especialista en versos envitricollats per entendre l'emoció, l'elegància i la lluminositat de *L'auca del sabater d'Ordis*. Però Fages també va fer *Climent*, en prosa, sobre la vida dels seus besavi i avi, diputats, senadors, alcaldes, presidents de la diputació, faldillers, propietaris rurals, cacics, en fi: homes de vida poc comuna si tenim present que van passar fa un segle i mig. Si la poesia de Fages és accessible, la prosa de *Climent*, a més, gairebé diríem que és imprescindible per entendre l'Empordà vuitcentista i el d'ara. Proper per les anècdotes i costums que s'hi expliquen, i panoràmic perquè ens apropa a la política provincial i madrilenya, els

escenaris en què es mogueren els dos protagonistes, el llibre resulta amè i a la vegada verídic perquè Fages no es mou de la partitura que li marcava la paperassa que s'ha conservat a la casa. La casa de Castelló d'Empúries. El casal dels Climent que, llavors del centenari del poeta el 2002, per diverses raons quedà fora de la commemoració i, amb la baluerna, també quedava lluny la impressionant documentació que conté, lligada al millor poeta empordanès i un dels més grans d'entre els catalans. Tampoc, pel centenari, entre les edicions i reedicions de llibres intromissibles de Fages no es pogué reeditar *Climent*. I bé, les bones notícies: ara acaba de sortir magníficament estampat, amb l'ajut de la Diputació i a la col·lecció dirigida per Lluís Muntada; i que es pogué presentar a can Climent, a la planta baixa de la pairalia, que és la part que de moment ha pogut endreçar l'hereu i nét del poeta que també es diu Carles Fages.